

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1856/2022
21.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из..., чији је законски заступник отац ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Симов, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2021 од 03.11.2021. године, у седници одржаној 21.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2021 од 03.11.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2021 од 03.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2479/20 од 19.02.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 440.000,00 динара и то на име претрпљених физичких болова 250.000,00 динара, на име претрпљеног страха 170.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, 19.02.2021. године до исплате, док је за већи износ од досуђеног до траженог износа за претрпљене физичке болове у висини од 300.000,00 динара, за претрпљени страх у висини од 250.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености у висини од 150.000,00 динара и у делу законске затезне камате на досуђени износ почев од дана утврђења 04.12.2018. године до дана пресуђења 19.02.2021. године тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 98.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2021 од 03.11.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге са којих је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова, претрпљеног страха и претрпљених душевних болова због наруженост.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, будући да је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора и у истој се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Ревизијом се посебно не указује на законске разлоге из члана 404. став 1. ЗПП – на правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ни уједначену судску праксу у овој врсти спорова, односно на потребу новог тумачења примењеног материјалног права. Стога је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 05.12.2018. године, а побијана вредност предмета спора је 440.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско правном спору у коме вредности предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић